

Editorial

Redakce letošního prvního čísla *Theatralii* (*Yoricka*) se přestěhovala z Brna do Olomouce a střídání by mělo být od nynějška pravidelné. Profilujícím, ale nikoliv jediným tématem je tentokrát zdůraznění skutečnosti, že historie divadla v českých zemích měla po staletí charakter multikulturní, vícejazyčný, že divadelní pohyb na našem území byl dostředivý a odstředivý nejméně ve středoevropském kontextu, že neměl co dělat se státními hranicemi, že rozhodující nebyla národnost divadelníka a v hledišti sedávalo publikum hovořící různými jazyky. Chceme poukázat na to, že tuto povahu měla divadelní kultura u nás vlastně donedávna, do roku 1944. A také zdůraznit naše přesvědčení, že dnešní česká divadelní historiografie se musí metodologicky zřetelněji a důsledněji než dosud orientovat tímto směrem. V jarním čísle proto publikujeme některé nové badatelské výsledky.

Theatralia (*Yorick*) ale nejsou jen časopisem divadelněhistorickým. V rub-

rice SONDY přinášíme mj. anketu o Janu Mikuláškoví, průbojném mladém činoherním režisérovi, jehož tvorba polarizuje dnešní divadelněkritickou obec. Vedle ORIENTACE, prezentující recenze současného divadla a odborné literatury, otvíráme novou rubriku DEPEŠE, která chce relativně aktuálně, jak to jen půlroční periodicitu časopisu dovolí, referovat o konferencích a dalších setkáních českých teatrologů i o podnicích mezinárodních. Chceme tak přispívat k posílení reflexe divadla i sebereflexe odborné, obě nám připadá nezuživé. Výběrem témat a volbou autorů bychom rádi nadále otevírali prostor mladé generaci, která, jak se zdá, se začíná důrazněji hlásit o slovo.

Tímto číslem se ustalují termíny, kdy *Theatralia* vycházejí: bude tomu tak vždy 15. dubna a 15. října. V letošním roce rovněž budeme upevňovat distribuční místa tak, aby *Theatralia* byla pravidelně k dostání v Brně, Olomouci, Ostravě a v Praze a také přes internetový prodej.

Jiří Štefanides